

SPOLU V CELÉM VĚKOVÉM SPEKTRU TADY A TEĎ.

**Senioři ze Zvonkohry z.s. LIDÉ SPOLU A SOBĚ se setkali a besedovali s žáky ZŠ Metelkova.
Na otázky publicisty pana Josefa Matyáše odpovídá Helena Voctářová.**

Na setkání se studenty se hovořilo o vzájemném poznávání obou generací. Jak s odstupem času hodnotíte tuto besedu? Co Vám setkání přineslo?

Bylo to pěkné setkání, pěkně nás naechralo. Bylo nám dobře, pro nás velmi emocionální. DĚKUJEME.

Sejdeme se zas. Pozvali nás na kuželky, tak už abychom začali trénovat. Je to začátek přátelství? Proč ne? V každém případě je to začátek vzájemného poznávání. (H.se usmívá, je to dobré, je v to pozitivum).

Co Vaše členy klubu na setkání se studenty nejvíce zaujalo?

Byli jsme spolu blízko, mluvili jsme tváří v tvář, hleděli si při povídání do očí.

Mladí jsou jiní, než jsme před šedesáti lety byli my. Protože doba je jiná, drsnější.

Ale jsou bezprostřední, otevření a mají zájem naučit se vnímat, rozlišit, co je v životě důležité. Buďme k nim upřímní a čestní, to oni poznají a ocení.

Co jste naopak na setkání postrádali?

Nepostrádali jsme vůbec nic. Protože setkání se studenty ZŠ Metelkova naprosto předčilo veškerá naše očekávání. A věřte mi, to nepřeháním. Odmítněme předsudky, snažme se poznat a pochopit.

Změnil se díky tomuto setkání pohled seniorů na studenty? V čem zejména se názory změnily? Zajímají mě kladné, ale i záporné názory, které při bilanci pravděpodobně také zazněly.

Představovali jsme si, jak nás mladí lidé přijmou, měli jsme trochu trému, byli jsme nejistí. Naše obavy se při setkání brzy rozplynuly. Během krátké chvíle úsměv, bezprostřednost a upřímnost zvítězily, vnímali jsme vstřícnost a porozumění. „Mlad’oši“ nám vyprávěli o svých zájmech a zážitcích, ukázali bezva fotky z výletů, společných snídaní a další. Bylo jasné, že jsou akční, skvělí, mají spoustu zájmů. Také vynikající paní učitelku Věru Pokornou, která ty zájmy dovede rozvíjet a má dobré nápady.

Vyprávěli jste si po setkání také o vztazích seniorů s vlastními vnoučaty? Jaké zajímavé informace z této debaty vyplynuly? Mluvílo se o kladech a záporech v těchto vztazích?

Každý z nás, seniorů, napsal dopis svému skutečnému nebo imaginárnímu vnoučeti.

Vzpomínky nebo příběhy, o které bychom se chtěli podělit. Také vzkaz, který bychom chtěli mladým předat. Ty dopisy a dobové fotografie viděli studenti ZŠ Metelkova. Povídali jsme si o nich a také o jejich vlastních vztazích s babičkou a dědou. Ale na to, abychom byli velmi otevření, ještě neuzrál čas. Ubezpečila jsem juniory, že nejvzácnější, co nám, seniorům, mohou dát, je jejich pozornost a čas. Pokud díky tomu někteří odpoledne navštívili babičku nebo zavolali svého dědu, tak to jsem si přála docílit. To by mi udělalo radost

Napadlo Vás připravit nějakou akci společně se studenty? Možná, že uspořádání akce překazila karanténa, ale přesto napište, co jste chystali a co pravděpodobně uskutečníte, až koronakrize pomine.

Domluva je vidět se společně 2x za rok. Setkání a povídání bylo, teď to bude chtít **akci**. Možná společný výlet vláčkem v rámci regionu na místo, kde se dozvíme o historii a plánech na záchranu některé historické trati? Docela určitě mlad'ochy pozveme na VII. ročník plavecké seniorské soutěže Přeplov svůj La Manche. Ta je tradičně v únoru a Zvonkohra patří do skupiny nejúspěšnějších týmů v republice. Letos s námi plavaly a setkaly se s přemožitelkou Gibraltarů Lucií Leišovou studentky Gymnázia Teplice. Můžeme juniory pozvat k malování na hedvábí či jiné kreativní činnosti, to umíme dobře. Nebo mohou pozvat oni nás. Anebo třebaaaa . . .těch možností je tolik!

Hlavně, aby to dovolily zdravotní podmínky – tedy ten koronáč.

**"Děkuji všem Helena Voctářová .
LIDÉ SPOLU A SOBĚ
Zvonkohra z.s. SENSEN Teplice.**